

Forældre til et handicappet barn har ligesom andre forældre, der er tilknyttet arbejdsmarkedet, behov for en eller anden form for dagpasning af deres barn. Det kan være af pædagogiske, men også sociale eller behandlingsmæssige årsager.

Udgangspunktet er, at barnet så vidt muligt skal optages i almindelige kommunale dagtilbud. Men hvis barnet har et særligt behov for støtte eller behandling, som ikke kan tilgodeses i det almindelige dagtilbud, kan barnet blive optaget i et særligt amtsligt dagtilbud.

Hvad angår de øvrige handicapkompenserende ydelser til familier med handicappede børn, vil jeg henvise til indenrigs- og sundhedsministerens og min skriftlige redegørelse om hjælp til familier med handicappede børn.

I forbindelse med satspuljeforliget i 2002 blev der afsat 20 mio. kr. til en forbedring af optræningsindsatsen for børn med hjerneskade. Baggrunden for bevillingen var en kritik fra forældrene af tilbuddene og forskelligheden i tilbuddene på landsplan.

Socialministeriet har fået foretaget en udredning af optræningsindsatsen, og udredningen består af en kortlægning af den eksisterende optræningsindsats i amter og kommuner og visse alternative tilbud, en opsamling af forældrenes og fagpersonernes erfaringer og forslag til forbedring af indsatsen.

Forslagene går bl.a. ud på, at der oprettes intensive optræningstilbud inden for det offentlige, at der bliver en større fleksibilitet i forhold til valg og kombination, at der udarbejdes individuelle planer, og at der udpeges koordinerende personer for børn med tværsektorielle indsatsbehov, og at forældrene i højere grad bliver inddraget og får støtte.

Forslagene skal danne baggrund for et konkret udviklingsarbejde i amter og kommuner, der vil blive igangsat inden for det næste par måneder.

Jeg forventer, at udviklingsarbejdet vil bevirke, at forældrene oplever, at der sker både en generel forbedring af optræningsindsatsen fra det offentlige og også, at de i højere grad bliver inddraget i optræningen af deres egne børn.

Forhandling

Tove Videbæk (KD):

Jeg vil gerne sige tak til ministrene for deres svar og tak for gennemgangen af de forskellige hjæl-

pemuligheder for familier, der venter eller har handicappede børn.

Der er lavet en del undersøgelser, som også ministrene kom ind på. Bl.a. en SFI-undersøgelse og en PLS Rambøll-undersøgelse, bestilt af Socialministeriet. Vi har også set forskellige handicaporganisationers reaktioner og kommentarer til disse undersøgelser samt til regeringens redegørelse fra januar 2004.

Flere kommentarer går på, at regeringens redegørelse af januar 2004 er en faktisk gennemgang af lovgivningen, og at vi mangler noget om regeringens fremtidige planer vedrørende praksis og lovgivning. Igennem alle undersøgelser og kommentarer lyser det tydeligt frem, at der er behov for vejledning, rådgivning og koordinering af de tilbud, der findes til familier med handicappede børn, for som det er nu, føler familierne sig ofte overladt til sig selv. De skal være de udfarende, de skal selv tage ansvaret for at finde de rette tilbud og for at koordinere.

Når gravide får at vide, at de venter et handicappet barn, eller når en familie får et handicappet barn, står de pludselig med et enormt behov for vejledning og rådgivning. Og hvem er det så lige, der træder til? Er det lægen? Er det sygeplejersken eller jordemoderen? Er det sundhedsplejersken eller socialrådgiveren, eller hvem er det lige?

Hvordan og hvornår og hvem tilbyder rådgivning til de her familier? Hvad er indholdet i rådgivningen, og hvem koordinerer? Hvordan sikrer man en balanceret og etisk rådgivning og en koordinering af hjælpemulighederne?

Hvilke overvejelser og afvejninger er der i forhold til løsninger i familiens hjem over for institutionsanbringelser? Og hvad forventes af familiens indsats i forhold til det offentliges indsats?

Det er sådan nogle ting, sådan nogle spørgsmål, der stadig væk blaffer lidt i vinden.

Folketinget har netop vedtaget en lov, der fulgte op på Kristendemokraternes beslutningsforslag fra 2003 om bl.a. obligatorisk tilbud om handleplaner ved forebyggende foranstaltninger, og det vil også komme familier med handicappede børn til gavn.

Men hvordan sikrer vi så, at de så også får kendskab til deres nye ret, og at sagsbehandlere også får kendskab til dem?

Kl. 14.15

Af undersøgelsen, der hedder »Familier med handicappede børn«, fremgår det klart, at der er behov for, at sagsbehandlere selv er opsøgende